

Указ

Руданський Степан Васильович

Їде козак дорогою,
Дівку надibaє;
Вийняв папір з-за пазухи
Та й її читає:

«І прочая, і прочая...
По сему указу
Кожна дівка козакові
Довжна дaть по разу!»

«Чуєш, дівко, що в указі?»
«Та чую, козаче».
І вже ж рада-то, псяюха,
Аж мало не скаче!

Ізліз козак, покріпився,
На коня сідає,
А дівчина підійнялась
Та й ще забагає:

«А приглянься-но, козаче,
До того указу:
Чи нема там написано,
Щоб іще по разу?»

18 апреля

Постійна адреса: http://ukrlit.org/rudanskyi_stepan_vasyliovych/ukaz